

PIKETPOST, - ètpå'sst, m. 3. eller

PIKETVAKT, - ètväckt, f. 3. Se *Piket*, I.

PIKFALL, n. 3. Se *Gaffelfall*.

PIKTUR, picktúr, f. 3. (lat. *Pictura*) Handstil.

PIL, m. 2. I. En i ena ändan tillspetsad, vid den andra vanligtvis med två eller fyra rader fjädrar försedd lätt staf, som skjutes med bäge eller pilbössa. Med en *p. genomborra någon*. Som en *p.*, med yttersta snabbhet. (Fig.) *Kärlekens p-ar*, dess makt. — *Ss. P-formig, -formigt, -skott, -spets, -udd*.

PIL, f. 2. II. Ett bekant trädslag af fam. Hängblommige, hvaraf Sälg, Jolster, Vide m. fl. äro arter. *Salix*. — *Ss. P-bark, -häck, -skog*.

PILA, v. n. 1. (fam.) Ila snabbt som en pil.

PILASTER, - ässt'r, m. 2. pl. — *strar.* (fr. *Pilastre*, af lat. *Pila*, pelare) Fyrkantig pelare, som går in i muren. Väggpelare.

PILBÅGE, m. 2. pl. — *bågar*. Se *Båge*, I.

PILBÖSSA, f. 1. Se *Armborst*.

PILFINK, pi'lf'ngk, m. 2. Fågel af Finksläget, 3½ tum lång. *Fringilla montana*.

PILGRIM, pi'lgrimm, m. 3. (ital. *Pellegrino*, af lat. *Peregrinus*, utländsk) Vallfärdare till någon helig ort. — *Ss. P-sfärd, -sstaf*.

PILGRIMSFALK, pi'lgrimmsfålk, m. 2. Rofågel af Falksläget, 1 fot 3 tum lång. *Falco peregrinus*.

PILJ! int. (fr. *Pille*; i jägarspråket) Tillrop till en hund, då man vill, att han skall uppstöta en fågelkull, för hvilken man gjort stånd.

PILKOGER, n. 3. Se *Koger*, I.

PILLAU, pi'llau, m. sing. Österländsk rätt, bestående af ris med hönskött.

PILLER, n. 3. (lat. *Pilula*) 1) (apot.) *Piller* kallas små kulor af ett pepparkorns till en ärts storlek, hvilka beredas af olika ämnen, för att tjena till läkemedel. *Intaga p.* — 2) (fig.) Stiekerd, förtret.

PILLERDOSA, f. 1. Dosa att förvara piller uti.

PILLERLÅS, n. 3. Ett slags bösslås.

PILLRA, v. a. 1. Sakta rifva. — *P. sig*, v. r. (om fåglar) Putsa sig med näbben. — *Pillrande*, n. 4.

PILSKYTT, m. 2. Se *Bågskytt*.

PILSNABB, a. 2. Snabb som en pil.

PILSPINNARE, m. 3. En hvit och silfverglänsande nattfjäril med alldeles enfärgade vingar. *Bombyx salicis*.

PILSÖMMEN, m. sing. def. (anat.) Sömmen emellan hjessbenen och nackbenet.

PILT, pi'llt, m. 2. Se *Gosse*.

PILTRÄD, n. 3. Se *Pil*, II.

PILÖRT, f. 3. Mångårig växt med vita blommor och lökaktiga rötter. *Sagittaria sagittifolia*.

PIMENT, - mä'nt, m. sing. Se *Spansk Peppar* (under *Peppar*).

PIMPERNELL, pi'mmp'rnå'll, f. 3. Örten *Poterium sanguisorba*.

PIMPINELLA, pimppinå'lla, f. 1. Apoteksväxt af de Parasollblommige, på torra ställen. *Pimpinella saxifraga*.

PIMPLA, v. a. 1. Se *Pirka*. — V. n. (fam.) Supa smått. — *Pimplande*, n. 4.

PIMPLA, f. 1. Ett insektslägte af Steklarnes ordning. *Pimpla*.

PIMPLARE, m. 3. (fam.) En, som super smått.

PIMSA, v. a. 1. Slipa med pimsten. — *Pimsning*, f. 2. [*Pimpsa*]

PIMSTEN, pi'mmstén, (uttal. vanligen: pi'mmp-

stén) m. 2. (t. *Bimsstein*) Vulkanisk produkt, uppkommen genom åtskilliga mineraliers förglasning och förnämligast bestående af kiseljord. [*Pimpsten*.]

PINA, v. a. 1. (i impf. o. sup. äfv. 3) 1) Plåga med egna dertill inrättade plågoredskap, för att tvinga till bekännelse eller såsom bestraffning. *P. någon till bekännelse*. *P. en förbrytare*. *P. ihjel*, till döds. — 2) (i allm.) Plåga; tvinga. *P. ås, från*, se *Aspina, Frampina*. *P. ihöp*, hoptvinga; äfv. (fig.) med möda samla. *P. i'n*, se *Tvinga i'n, Inplugga*. *P. út* se *Ulpina*. *P. fiolen*, gnida hårdt på strängarna. — *Pinande*, n. 4.

PINA, f. 1. 1) De plågor, den som pinas, marteras, måste utstå. *Christi p.*, hans lidande på korset. — 2) (i allm.) Plåga.

PINADÖ, -- dö'! ell. PINA-RASA-DÖ, pi'naråsådó'! int. Ett slags i vissa landsorter brukliga eder, uppkomma i katolska tiden och ursprungligen betydanden vid vår Herres *pina* och *död*.

PINAKOTEK, - - káték, n. 3. (från grek.) Byggnad eller konstsal för målningar, bilder, o. s. v. — Äfv. *Pinakothek*.

PINARE, m. 3. En som pinar. Mest i sammansättningar, såsom Bondpinare, Flöjtpinare.

PINASS, - äss, m. 3. 1) Litet fartyg, tillhörande ett krigsskepp, för officerarnes behof. — 2) Litet fartyg med skonerttackling, som brukas till kustfart.

PINBÄNK, m. 2. Se *Sträckbänk*.

PINDARISK, pinndarísk, a. 2. (litter.) Som i afseende på skaldeart, stil och anda har likhet med *Pindari* oden.

PINDEN, pi'nd'n, m. sing. def. (grek. *Pindos*) 1) Ett åt sånggudinnorna helgadt berg i det forna Grekland. — 2) (fig.) Skaldskap, vitterhet.

PINFULL, pi'n füll, a. 2. (fam.) Alldeles full.

PINFÄRSK, pi'n färrsk, a. 2. (fam.) Alldeles färsk.

PINGLA, f. 1. I. Grodunge i dess första tillstånd, då den andas med gälar.

PINGLA, f. 1. II. Liten bjellra.

PINGLA, v. n. 1. III. (fam.) Låta som en pingla. — *Pinglande*, n. 4.

PINGPANG, pi'ngg pängg, se *Bingbång*.

PINGST, m. 3. (grek. *Pentekoste*, den femtionde, näml. dagen efter Påsk) En af kristna kyrkans tre största högtider, till minne af den Hel. Andes utgjutande öfver apostlarna. *I p.*, nästkommande pingst. *I p-as*, förliden pingst. *Annandag p.*, andra högtidsdagen i pingsthelgen.

PINGSTAFTON, m. 2. pl. — *aftnar*. Dagen före pingstdagen.

PINGSTDAG, m. 2. Endera af pingsthelgens båda högtidsdagar. *P-arne*. *P-en*, pingsthelgens första dag.

PINGSTHELG, m. 3. De båda högtidsdagar, då pingst firas.

PINGSTLILJA, f. 1. Hvit narciss.

PINGSTVECKA, f. 1. Veckan näst före pingst. PINGVIN, pingvi'n, m. 3. (af lat. *Pinguis*, fet) Simfågel, som icke kan flyga, ganska fet, ända till 2 alnar hög och 2 lispund tung. *Aptenodytes magellanica*. [Penguin.]

PINIE, pi'nje, f. 3. Ett praktfullt träd i söderländerna, med parasollformig krona och ätbara frön, stora som mandlar. *Pinus pinea*.

PINK, pi'ngk, m. 3. (fr. *Pingue*) Skepp, tackladt som en fregatt, men med smalare skrof åt aktern.